

Отче, Господи на небе-то и на земѣх-тѣхъ, че си утаилъ това отъ мѣдри-тѣхъ и разумны-тѣхъ, и открилъ си го на младенцы-тѣхъ.

26. Ей, Отче, защото така бы угодно прѣдъ тебе.

27. Всичко-то ми е прѣдано отъ Отца моего ; и никой не познава Сына, тѣкмо Отець ; нито Отца познава нѣкой, тѣкмо Сынъ-тъ, и комуто бы изволилъ Сынъ-тъ да го открие.

28. Дойдѣте при мене, всички що ся трудите и сте обрѣменени ; и азъ ще вы успокоѣхъ.

29. Воземѣте мое-то иго на себе си, и научѣте ся отъ мене ; защото съмъ кроткъ и смиренъ на сърдце ; и ще намѣрите покойствіе на души-тѣхъ си.

30. Защото мое-то иго е благо, и мое-то брѣме е леко.

ГЛАВА 12.

1. По онова врѣме въ едниѣхъ отъ сѣботы-тѣхъ минуваше Иисусъ прѣзъ сѣдбы-тѣхъ ; а ученици-тѣхъ му огладиѣхъ, и начнахъ да късать класове и да ядѣть.

2. А Фарисей-тѣхъ като видѣхъ *това*, рекохъ му : Ето твои-тѣхъ ученици правятъ онова, което не е простено да ся прави въ сѣботѣхъ.

3. А той имъ рече : Не сте ли чели, що стори Давидъ, когато огладиѣ той и които бѣхъ съ него ?

4. Какъ влѣзе въ домъ-тъ Божій, и яде отъ хлѣбове-тѣхъ на прѣдложеніе-то, които не бѣ простено нему да яде, нито на онѣзи които бѣхъ съ него, но само на священници-тѣхъ ?

5. Или не сте ли чели въ законъ-тъ, че въ сѣботенъ день священници-тѣхъ осквърняватъ сѣботѣхъ-тѣхъ въ храмъ-тъ, и неповинни сѣхъ ?

6. Но казувамъ ви, че има единъ тука по голѣмъ отъ храмъ-тъ.

7. Ако ли быхте знаели що е, Милость ищѣ а не жртвѣхъ, не быхте осѣдили невинны-тѣхъ.

8. Защото Сынъ чловѣческій е и на сѣботѣхъ-тѣхъ Господарь.

9. И като прѣминѣ отъ тамъ дойде въ съборище-то имъ.